

ע"פ 42874/05 - שמעון סיסו נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 18-05-42874 סיסו(אסיר) נ' מדינת ישראל
תיק חיזוני:

בפני כבוד השופט אברהם בולוס
מערער שמעון סיסו (אסיר)
נגד מדינת ישראל
משיבה

פסק דין

- לפני ערעור על חומרת העונש בגין דינו של בית משפט לتعבורה בחיפה (כב' השופט אור לerner) בפל"א 18-03-7532 מיום 16.5.18 (להלן: **גזר הדין**).

רקע וההליכים:

- בכתב האישום אשר הוגש לבית משפט קמא נטען, כי ביום 18.3.18 המערער נהג בקטנווע, למרות שמעולם לא הוציא רישיון נהיגה לסוג רכב זה, וידיעתו אודות העונש שהושת עליו ביום 13.11.13 בתיק תת"ע 13-10-2199 שכל פסילה מלנהוג במשך 13 חודשים.
- בכתב האישום יוחס למערער ביצוע העבירות הבאות: נהיגה בזמן פסילה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א- 1961 (להלן: **"הפקודה"**); נהיגה ברכב ללא רישיון נהיגה תקף לסוג רכב (בלти מורשה), בניגוד לסעיף 10(א) לפקודה, ושימוש ברכב ללא פוליסת בטוח בת תוקף בגין לסעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי, התש"ל- 1970 (להלן: **פקודת הביטוח**).
- ביום 7.5.18 התקיים דיון במסגרת הודה המערער בכתב האישום. לאור הodium המערער, ניתנה הכרעת דין - והמערער הורשע בעבירות המיויחסות לו בכתב האישום.
בדין מיום 18.5.18, הצדדים טענו לעונש וניתן ג"ד העומד במוקד הערעור.

גמר הדיון:

- בגזר דין המפורט בהמ"ש קמא עמד על מדיניות הענישה באשר לעבריינים אשר נפסלו מלנהוג לאחר שביצעו עבירות חמורות ומבצעים עבירה של נהיגה בזמן פסילה וכן באשר לעבריינים הנוהגים ללא רישיון נהיגה (בלти מורשה). בהתקנות זו, כך צוין, המערער התעלם מערכיים חברתיים הרואים להגנה;

עמוד 1

כמו ההגנה על משתמשי הדרכ מפני נהיגתם של נהגים מסוכנים שנפלו מלנהוג ונוהגים שלא רישו נהיגה; וגם כבוד החוק והחלטות בית המשפט.

6. מכל אלה, בשום לב לרמת הענישה המקובלת, לאור חומרת העבירות ונסיבות ביצוען, בהמ"ש קמא מצא כי מתחם העונש ההולם הינו בין מאסר קצר בדרך של עבודות שירות למשך 20 חודשים מאסר בפועל, בנוסף לפסילה בפועל בין מספר חודשים ועד 4 שנים וכן עונשים נלוויים.

7. בבוא בהמ"ש קמא לקבוע את העונש הרاءו בגדרי המתחם, הוא הביא בחשבון לחומרה את עברו התעבורי של המערער אשר צבר לחובתו 85 הרשעות קודמות; ביחס הרשעות בשנת 2013 בעירהה של נהגה ללא רישיון באופןו המקורי שמעולם לא הוציא רישיון לסוג זה של רכב, בגין הוטלה הפסילה אותה הפר המערער בתייק זה. לערער גם עבר פלילי, זאת בעקבות הרשעות בעבר בגין עבירות רכש, עבירות נגד הסדר הציבורי, עבירות אלמן'ב, עבירות סמים ואף עבירות נשק. המערער אף ריצה בעבר שני מאסרים האחד משנה 2010 בגין עבירות סמים והשני משנה 2011 (למשך 11 חודשים), בגין עבירות נשק.

8. מנגד בית משפט קמא שקל לקוala את הودאת המערער ולקיית האחירות, מצבו האישי והמשפחתי של הנאשם (אב לשני ילדים) וקשייו הכלכליים. כן עמדו לנגד עיני בית המשפט קמא הסיכון המופחת שקיים בהגנה בקטנווע והעובדיה כי המערער החזיק בעבר ברישיון נהיגה על רכב מסווג אחר.

9. בגור הדין בית משפט קמא הטיל על המערער עונשים בדמות קנס בסך 1,000 ל"נ, פסילת בפועל מלנהוג לתקופה של 24 חודשים, פסילת נהיגה על תנאי לתקופה של 6 חודשים במשך 3 שנים, כן עוני מאסר כלול:

א. מאסר על תנאי לתקופה של 7 חודשים שלא יעבור בתור 3 שנים עבירה של נהיגה בפסילה או נהיגה ללא רישיון נהיגה (בלתי מורשה לסוג רכב או רישיון שפרק מעל לשנתיים).

ב. מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים, החל מיום מעצרו 18.3.18.

טענות הצדדים:

10. לטענת המערער, עונש המאסר בפועל שהוטל חורג לחומרה מרמת הענישה המקובלת. עוד נטען, כי בהמ"ש קמא לא ניתן משקל לנسبות חייו הקשיים של המערער; לעובדה כי הוא מפרנס את בת זוגו, 2-ילדיו הגרים עמו; לכך שמהז 5 שנים הוא לא הסתבר בפליליים או בעבירות תעבורה למעט עבירה של נסע לא חגור, וכן לטענה כי ביצע את העבירה מאחר והחמייך אוטובוס בדרך לעבודתו. המערער גם הפנה בהודעת הערעור לשורה של פסקין-דין, וטען כי מהשווות הענישה המקובלת, המסקנה הינה כי בהמ"ש קמא החמייך עם המערער יש לקצר משמעותית את תקופת המאסר בפועל.

11. מנגד, המשיבה סמוכה את ידיה על מסקנותיו של בהמ"ש קמא. היא טענה כי העונש הינו סביר, ובמלאכתו בהמ"ש קמא שקל את כל הנسبות והשיקולים הרלוונטיים. העונש מתישב עם הענישה הנהוגה, אינו חריג במיוחד לנוכח העברו התעבורי והפלילי של המערער.

דין והכרעה:

עמוד 2

12. באשר לעבירה של נהיגה בזמן פסילה, בית המשפט העליון חזר והבהיר רבות: "העבירה אותה עבר המבקש היא חמורה ויש לבטא את חומרתה בענישה מرتעית. נהיגה בכבישי הארץ בזמן פסילת רישון טומנת בחובנה סיכון רבים לביטחונם של נוסעים ברכב והולכי רגל. יתר על כן, ולא פחות מכך, היא משקפת התייחסות של ביזוי החוק וצוויו בית המשפט" (רע"פ 3878/05 יעקב בנגוזי נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (26.5.05)).
13. הענישה המקובלת לעבירה של נהיגה בזמן פסילה, חייבת לבטא את משקלם של הערכים המוגנים שהופרו; כן להבהיר מסר תקיף ומורתע מפני ביצועה. مكان, ובמספר הזדמנויות בהם"ש העליון אישר מתחם עונש הכלול בתוכו מאסר בפועל, כפי המתחם בו בחר בהם"ש קמא, וגם הטלת מאסר בפועל לתקופה משמעותית (רע"פ 8013/13 אמיר מסעוד נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (18.12.13); רע"פ 7982/13 עדיאל שגן נ' מדינת ישראל (6.1.14); רע"פ 5464/16 דימטרי לייזרוביץ נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (12.7.16); רע"פ 7612/13 שמעון אמסלם נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (18.3.14) (להלן: **ענין אמשלם**).
14. מעין בפסקהאותה סקר בהם"ש קמאodo שליל, עולה כי מרבית המקרים שבhem"sh גזר על נאשם ריצוי מאסר בפועל בשל ביצוע העבירה של נהיגה בזמן פסילה עם עבירות נלוות, דבר בנאים רבים בעלי עבר תעבורתי עשיר, אשר לחובתם מאסרים מותניים. נסיבות אלו, עבר תעבורתי עשיר וגם מאסר מותנה, הוכיחו הענישה הכלולת גם מאסר בפועל אף לתקופות ממושכות (**ענין אמשלם**, פסקה 9); רע"פ 5638/13 נכפולגר נ' מדינת ישראל (15.1.2014); רע"פ 321/14 סלאמה נ' מדינת ישראל (26.01.2014); רע"פ 10424/06 לודזינה נ' מדינת ישראל (22.2.07)).
15. גם העבירה של נהיגה בלתי מורשת, מקפלת בחובנה סכנה ממשית לפגיעה בעובי אורך תמיימים ובשימושי הדרך. אין להקל ראש בעירית הנהיגה ללא רישון נהיגה, עסוקין בעבירה מהחמורים שבפקודה: "לגופם של דברים, המבקש נהג ברכב ללא רישון ולא ביטוח, תוך שהוא מסכן עובי אורך. ברי, כי נהיגה בלי רישון משמעה הסטוטורי נהיגה ללא כיסורי נהיגה, ומילא סיכון חזולת. ומעבר לכך נאמר לא אחת, כי משמעות נהיגה צאת, בהיעדר ביטוח, היא גם הטלת פיצוי הנפגעים על הציבור" (רע"פ 2666/12 אמיר עטאללה נ' מדינת ישראל, פס' ז (23.4.12); ראו גם רע"פ 3104/11 נידאל פדייה נ' מדינת ישראל, פסקה ז' (4.5.2011)).
16. כך, למשל, ובאופן מפורט יותר אפנה לרע"פ 7958/15 אזרגנה נ' מדינת ישראל (2.12.15). במקרה זה הושת על הנאשם עונש כולל 13 חודשים מאסר בפועל, בגין נהיגה בזמן פסילה, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה; שימוש ברכב ללא פוליסת ביטוח בת-תקוף לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנوع; שימוש שלא כדין בפרט אדם אחר, לפי סעיף 62(9) לפקודת התעבורה. במקרה זה עמדו לחובת הנאשם שלושה מאסרים מותניים (6 חודשים, 12 חודשים ו- 6 חודשים) ומעבר תעבורתי מכבי, הכלול לפחות מ-83 עבירות תעבורה.

17. בرع"פ 1076/16 חיים כהן נ' מדינת ישראל (11.2.16), הנאשם הורשע בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה; נהיגה ללא רישון נהיגה תקף, לפי סעיף 10(א) בצירוף סעיף 62(1) לפקודת התעבורה; שימוש ברכב ללא פוליסת ביטוח תקפה, לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנוע. במקרה זה העונש שהוטל על הנאשם כולל 18 חודשים מאסר בפועל, וזאת בעיקר בשל העובדה שלנאשם 106 הרשעות קודמות בעבירות תחבורת, וביניהן שישה מקרים קודמים של נהיגה כאשר

רישינו אינו בתוקף. כן נגד הנאשם תלוי ועונש בר הפעלה של שישה חודשים מסר על תנאי.

.18. ברא"פ 17/8438 חסן כיאל נ' מדינת ישראל (30.10.17). גם במקרה זה הנאשם נהג פעמי שלישית בזמן פסילה, עמד כנגדו מאסר מותנה והוא ריצה בעבר מאסר בעבודות שירות. העונש שהושת עליו כלל מאסר בפועל במשך 8 חודשים, לאחר הפעלת מאסר מותנה ובdagש על עבורי התעבורתי המכובד.

.19. רק לאחרונה, ביום 18.5.18, ראייתי לקבל ערעור בעפ"ת 18-04-16663 נוג'ידאת נ' מדינת ישראל, בכך שהקלתי בעונש שהוטל בגין ביצוע העבירות של נהיגה בפסילה ולא רישון בקטנו עבירות נוספות נוספת; בכך שהפחמתי את רכיב המאסר בפועל מ-9 ל-7 חודשים. בכך החלמתי באותו עניין משומ שראייתי ליחס, בין היתר, משקל רב לגילו של המערער (יליד שנת 1991), לאפשרויות השיקום; גם ובעיקר לעובדה כי עבורי התעבורתי היה קל.

.20. כפי שציינתי, עיינתי בפסקה עליה סמך המערער. בסע' 18 להודעת הערעור הוא הפנה, בין השאר, לתיק פ"ל (חיפה) 18-04-17 מדינת ישראל נ' נג'אich מסארווה (18.5.18), וטען כי ג"ז בתיק זה ניתן באותו היום בו נידון המערער. טוען, כי למרות שעסקין באותו העבירות ולנائم מאסר מותנה במשך 6 חודשים, בהמ"ש ראה להשיט על הנאשם מאסר בפועל במשך 8 חודשים תוך הפעלת המאסר המותנה בחופף, ותהה " מדוע ענינו של המערער דכאן שונה מעניןם של אחרים ". בטיעון זה המערער לא דיק. בהמ"ש אשר הסדר טיעון אליו הגיעו הצדדים, והשני העיקרי שהנائم לא הורשע בעבירה של נהיגה בזמן פסילה אלא בנהיגה שאינה מורשתית. השני הוא רב ביחס בחומרת העבירות, ודוקא מעונש זה והעבירות שבגנן הושת, נגזרת המסקנה ההפוכה, כי העונש בעניננו הינו בהחלט הולם את חומרת העבירות בהן הורשע המערער.

.21. מכאן, לאחר עיון בפסקה אליה הפנה בהמ"ש קמא גם המערער במסגרת הودעת הערעור, ועמידה על רמת הענישה הנהוגה ומקובלת, נסיבות ביצוע העבירות גם הנלוות, אני סבור כי המתחם אותו ציין בהמ"ש קמא בגין עבירות בהן הורשע המערער הינו סביר.

.22. למעערר עבר תעבורתי עשר הכלול 85 הרשות קודמות. בין השאר המערער הורשע בשנת 2008 בגין שחורת; בארבע עבירות של נהיגה ללא רישון נהיגה (הרשעות מהשנים 2008, 2010, 2012, 2013) כשו פעם שנייה שבה המערער נהג בפסילה (הראשונה בשנת 2009). עבר זה אכן מלמד, כפי שביהם"ש קמא ציין, כי המערער לא הפנים את המסוכנות הגלומה בהתנהלותו והתעלמו מהוראות בהם"ש.

.23. בשנת 2013, כאמור, המערער הורשע שוב בעבירה של נהיגה ללא רישון (בלתי מורשה) גם כן על קטנו ונדון, במסגרת הסדר טיעון, לעונש של 4 חודשים מאסר בפועל (בחופף ל-4 חודשים מע"ת שהופעל) ו-13 חודשים פסילה, אותן הפר בתיק זה. גם בעבר הושת על המערער עונש שככל מאסר בפועל בגין עבירות תעבורה, וחurf זאת הדבר לא הרתיעו והוא חזר לסתורו.

.24. לא מצאתי במקרה זה ליחס משקל לשיקולי השיקום. הטענה בהקשר זה נתענה בulfill מא מבלי שהונחה ביסודה ولو תשתיית בסיסית, הגם שאין היא מתישבת עם העובדה שרק לאחרונה המערער חזר וביצע עבירות תעבורה חמורות.

.25. גם בהתחשב בשיקולים ליקוא עליהם עמד בהמ"ש קמא בהרחבה; כגון ההודאה בהזדמנות הראשונה ולKİחת האחריות, הנזקים הכלכליים למעערר והסכום לשלחנו, העובدة שבחמש השנים האחרונות

עד להסתבכוו הנוכחות לא עבר עבירה תעבורה חמורה וכל הנסיבות - העונש אינו חורג ממתחם העונש הסביר, ואין הוא מצדיק התעverbות.

.26 העונש אותו השית ביהם"ש קמא הינו סביר ביחוד בהתחשב בעברו התעבורי והפלוי של המערע; וגם אם נתה קלות לחומרה, ואני סבור כך, הרי נכון ההלכה לפיה, ערכתה הערעו לא תתעורר בעונש, אלא במקרים חריגים בהם נמצאה בגורם דינה של הערכאה הדינונית טעות בולטת או במקורה שהעונש אשר נגזר על ידה חורג באופן קיצוני מרמת העונשה המקובלת (ע"פ 513/13 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פסקה 9 (4.12.13), אין רואה מקום להתרעם בגין דיןו של בית משפט קמא).

לאור האמור, אני מורה על דחיתת הערעו.

ניתן היום, כ"א סיון תשע"ח, 04 יוני 2018, בנסיבות המערע וב"כ ע"ד י' חורי, וב"כ המשיבה ע"ד ע' ג'אמם.